



TISKOVÁ ZPRÁVA
Ostrava 7. prosince 2018

TRIPTYCH POPRVÉ UCELENĚ NA PRKNECH NDM

Operní *Triptych* Giacoma Pucciniho (1858–1924) – tři jednoaktovky mistra hudebního verismu z roku 1918 - uvede v této ucelené podobě opera NDM v premiéře 13. prosince. Hrát se bude v italském originále s českými a anglickými titulky. Druhá premiéra zazní 15. prosince. Začátky vždy v 18:00 hodin. V Divadle Antonína Dvořáka zazní toto dílo jako kompletní vůbec poprvé, a to pod režijním vedením Romana Poláka v pořadí *Sestra Angelika*, *Plášť* a *Gianni Schicchi*. Zatím se v Ostravě hrála jen komická opera *Gianni Schicchi* (premiéry byly v letech 1930 a 1959). V Triptychu účinkuje nebývalý počet 74 alternujících sólistů.

Libreta Giovacchino Forzano (1883–1970) a Giuseppe Adami (1878–1946).

Tři podoby lásky i smrti – to je motto Triptychu. V Metropolitní opeře v New Yorku byla světová premiéra shodou okolností také v prosinci, a to přesně před sto lety (14. prosince 1918). Skladatelovo původní pořadí bylo ovšem toto: *Plášť*, *Sestra Angelika* a *Gianni Schicchi*. Puccini si také nepřál, aby se opery hrály zvlášť, což se ale dařilo jen do jeho smrti. Poté se velmi často hrála a stále hraje nejúspěšnější komická jednaktovka *Gianni Schicchi*, nejméně pak *Sestra Angelika*.

Převážně činoherní režisér Roman Polák zvolil už pro svou první režii tohoto díla ve Slovenském národním divadle v Bratislavě jiné pořadí a zachoval je také v Ostravě. Sám si přitom pochvaluje možnost uvést všechny tři opery *Triptychu* v jednom večeru. „Režirovat operu je přitom daleko víc vzrušující než v činohře – naplnit hudbou určený čas konáním, situacemi. I proto mám rád verismus: je tu pevná vazba libreta a hudby, která vytváří ekvivalent k činoherním podtextům. Tedy to, co je skryté za slovy,“ říká režisér. NDM uvádí nyní opery právě v koprodukcii s první slovenskou scénou.

Hudebního nastudování *Triptychu* se ujal Tomáš Brauner. I on si pochvaluje možnost kompletního uvedení. Zároveň se netají obdivem k Pucciniho hudbě a v každé z jednoaktovek Triptychu nachází něco unikátního, co diváka nenechá chladným. „Z dramaturgického hlediska pojí tři příběhy téma smrti, jinak jde o díla zcela kontrastní jak prostředím, tak příběhem, tak také velmi odlišnou, i když vždy velmi silnou a emotivní hudbou,“ shrnuje Tomáš Brauner.

Puccini je mistrem stylu zvaného verismus – umělecký styl první poloviny 20. století, který reagoval na nedostatky romantismu. V hudbě se projevoval především realistickým až dosti tvrdým dějem, zasazeným do efektního prostředí, a velmi působivou hudbou. Puccini byl nejznámějším skladatelem tohoto stylu a je dodnes hrán nejčastěji. A přesně tyto atributy splňuje Triptych. (Ačkoli známějšími Pucciniho kusy jsou Bohéma, Madam Butterfly, Turandot nebo Tosca.)

Šárka Swiderová
Tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz



Sestra Angelika páchá sebevraždu kvůli nenaplněné pozemské touze po rodině. Své nemanželské dítě nikdy neviděla, po porodu je jí odebráno a ona poslána do kláštera. Když se od své bezcitné tety dozvídá, že dítě zemřelo, přeje si být s ním a otráví se. Panna Marie jí v hodině smrti odpustí a dítě jí posílá za zpěvu andělského chóru. Pucciniho hudba je v okamžiku smrti velmi emoční a silná.

Plášť přináší zbytečnou a tragickou smrt ze žárlivosti v klasickém vztahovém trojúhelníku. Odehrává se na lodi, jejíž majitel zabije milence své ženy a ukryje ho do svého pláště. Ona se snaží vkřísit jejich vztah zatížený mj. smrtí jejich dítěte, manžel naoko souhlasí, ale rozevře plášť a ukazuje jí tělo zavražděného... „V *Plášti* použil Puccini i zcela nehudební zvuky – zvuk remorkéru nebo klakson auta,“ prozrazuje autor hudebního nastudování Tomáš Brauner.

Gianni Schicchi je dodnes jednou z nejhranějších komických oper vůbec. Dívá se na smrt jako na grotesku, která odhaluje materiální vztahy v široké rodině na pozadí zápasu o dědictví. Rodina se dozví, že nic po smrti příbuzného nedědí, a aby mohli změnit závěť, pozvou si na pomoc Schicchiho, který se za nebožtíka vydává. „*Hudební nastudování téhle opery je velmi obtížné. Všichni sólisté si tu skáčou do řeči, což sice ve výsledku vypadá jednoduše, ale na zkoušení je to velmi náročné. Zároveň je zde ale jedna z vůbec nejkrásnějších operních ženských árií,*“ říká Tomáš Brauner.

Sóla v Triptychu zpívá v alternaci nebývalý počet 74 sólistů (tedy může být až 37 v jediném večeru). Chlapecké role obsadil režisér členy Operního studia NDM, sbor Operního studia zpívá v **Sestře Angelice**. V roli sestry Angeliky alternují Veronika Holbová a Linda Ballová. Daniel Čapkovič a Martin Bárta se střídají v roli Michela, majitele lodi v opeře **Plášť**, jeho ženu Giorgettu hrají a zpívají Zuzana Šveda a Eliška Weissová. Jako **Gianni Schicchi** se představí Gustáv Beláček a Jiří Sulženko.

Aktuální osoby a obsazení jednotlivých představení včetně premiéry najdete vždy na webu NDM. Fotografie pak ve své sekci, dvě příkládám nyní. Foto Martin Popelář.

Inscenační tým Triptychu v NDM:

Režie Roman Polák, hudební nastudování Tomáš Brauner, dirigenti Tomáš Brauner a Adam Sedlický. Scéna Pavel Borák. Kostýmy Peter Čanecký. Sbormistr Jurij Galatenko. Dramaturgie Eva Mikulášková.

Premiéra ve čtvrtek 13. prosince 2018, druhá premiéra v sobotu 15. prosince 2018 v Divadle Antonína Dvořáka. Začátky vždy v 18:00 hodin. Další představení 19. prosince. Italsky, titulky české a anglické.

Šárka Swiderová
Tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz